

УДК

Грудницька А. – ст. гр. ХК-31

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

СЛАБКІ СТОРОНИ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Науковий керівник: проф. Ніконенко В.М.

Зовнішня політика спрямована на виконання таких **найголовніших завдань**:

- утвердження і розвиток України як незалежної демократичної держави;
- забезпечення стабільності міжнародного становища України;
- збереження територіальної цілісності держави та недоторканості її кордонів;
- включення національного господарства у світову економічну систему для його повноцінного економічного розвитку, підвищення добробуту народу;
- захист прав та інтересів громадян України як надійного і передбачуваного партнера.

Зовнішня політика України розвивається в рамках моделі, яку нова влада успадкувала від попереднього режиму.

Реалізація євроатлантичного курсу України відбувається на фоні загострення політичного суперництва з елементами економічної війни між Росією та Заходом; Втягування України у суперечку поміж США та “ядром” ЄС (Францією, Німеччиною); формування ворожого ставлення до України в ісламському світі. Для запобігання/компенсування цих ризиків необхідно:

- сприяти гармонізації євроатлантичного і євразійського політичних процесів, російсько-натовських відносин; сприяти ствердженню гомогенності євроатлантичного простору (СЄП) ЄС-РФ; брати участь в Єдиному економічному просторі (в межах створення зони вільної торгівлі); проводити диверсифікацію джерел, агентів і шляхів енергозабезпечення України; активно розвивати транзитний потенціал України (який має залишатися національно підконтрольним); завершити процес вступу до СОТ.

Українська зовнішня політика, попри доцільний і властивий їй атлантизм, має бути про європейською. Перехід України до стандарту Альянсу вимагатиме значних фінансових витрат, що на період реалізації таких заходів неодмінно призведе до збільшення загальних бюджетних видатків на оборону, розвиток/реформування ЗСУ та перебудову оборонно-промислового комплексу (ОПК), що обумовлює певне навантаження на економіку. Водночас, існують можливості суто індивідуального планування досягнення військової сумісності, які мають бути використані максимально. Важливо також, що збільшення видатків на оборону при відповідному плануванні може бути використане як додаткове державне інвестування і економіку України, зокрема її високотехнологічні галузі. Вступ України до НАТО потребує вирішення питань реформуванні Збройних Сил України та оборонно-промислового комплексу, які перебувають у критичному стані, що потребує невідкладних масштабних внутрішніх заходів для їх перебудови і надання державної допомоги.

Збереження напруги в україно-російських стосунках загрожує перетворитися на “ложку дьогтю”, яка здатна зіпсувати будь-який позитивний формат співпраці між Україною та Євросоюзом. Експерти узагальнили характеристику зовнішньої політики за часів президентства В.Ющенка як “час втрачених можливостей”. Неадекватність діючої моделі євроінтеграції ставить під загрозу – європейський цивілізаційний вибір в Україні.